

महेश्वरः ७ वृषाकपिः ८ शम्भुः ९ हरश्चः १०
ईश्वरः ११ । इति महाभारते दानधर्मः ॥ ॥
अपि च ।

“अनेकपादहिम्रजो विरूपाक्षः सुरेश्वरः ।
जयन्तो बहुरूपं चामकोऽप्यपराजितः ।
वैवस्वतश्च वाविजो हरो रक्षा इमे स्मृताः ॥”
इति जटाधरः ॥ ॥

अन्यत्र ।
“अनेकपादहिम्रजश्च रक्षश्च वीर्यवान् ।
लघुचाप्यात्मजः पुत्रो विरूपाक्षो महातपाः ॥
हरश्च बहुरूपश्च चामकश्चापराजितः ।
वृषाकपिश्च शम्भुश्च कपर्दी रैवतश्च ॥
एकादशैते कथिता रक्षास्त्रिमुनेश्वराः ॥”
इति गारुडे ६ अध्यायः ॥
अभिपुराणे लघुस्थाने कथितवाचाः ॥ ॥ अप-
रश्च ।

“अनेकपादहिम्रजो विरूपाक्षोऽथ रैवतः ।
हरश्च बहुरूपश्च चामकश्च सुरेश्वरः ॥
वाविजश्च जयन्तश्च पिशाको चापराजितः ।
एते रक्षाः समाख्याता एकादश गणेश्वराः ॥
एतेषां मानवानां चित्रमूलवरधारिणाम् ।
कोटयश्चतुरशीतिस्तत् पुत्राश्चासमा मताः ॥
दिक्षु सर्वान् ये रक्षां प्रकुर्वन्ति गणेश्वराः ।
पुत्रपौत्रसुतास्ते सुरभीर्गर्भवन्मवाः ॥”

इति मातुले ५ अध्यायः ॥ ॥

तस्य उत्पत्तिर्यथा—
“प्रजाः सृष्टमनास्तेपे तपः परमदुश्चरम् ।
तस्यैवं तप्यमानस्य न किञ्चित् समवर्तत ॥
ततो दीर्घेण कालेन दुःखात् क्रोधो यजावतः ।
क्रोधाविष्टस्य नेत्रार्थां प्रापतस्तृणविव्दः ॥
ततस्तेभ्योऽश्रुविन्दुभ्यो भूताः प्रेतास्तदाभवन् ।
सर्वोक्तागमयान् दृष्ट्वा ब्रह्मात्मानमविन्दत ॥
तदा प्राणमयो रुद्रः प्रादुरासीत् प्रभोर्मुखात् ।
सहस्रादित्यसङ्काशो युगान्तदहनोपमः ॥
हरोद् सखरं घोरं देवदेवः स्वयं शिवः ।
रोदमानं तदा ब्रह्मा मारोदीरित्यभाषत ।
रोदनाद्गन् इत्येवं लोके ख्यातिं गमिष्यति ॥
अन्यानि सप्तनामानि पत्नीः पुत्राश्च शाश्वतान् ।
स्थानानि चैवामरानां ददौ लोकपितामहः ॥
भवः शर्वस्त्वयेशानः पशूनाम्यतिरेव च ।
भीमश्रोत्रो महादेवस्तानि नामानि सप्त वै ॥
सूर्यो जलं मही वह्निर्व्याधुराकाशमेव च ।
दीक्षितो ब्राह्मणश्चन्द्र इत्येता अष्टमूर्तयः ॥
स्थानेषु तेषु ये रुद्रं ध्यायन्ति मनुजाधिप ।
तेषामष्टतुर्देवो ददाति परमं पदम् ॥
सुवर्चला तथैवोमा विकेशा च शिवा तथा ।
खाहा दिशा च दीक्षा च रोहिणीति च

पत्नयः ॥

शनैश्चरस्तथा शुक्रो लोहिताक्षो मनोजवः ।
मन्दः सर्गोऽथ सन्तानो बुधश्चैषां सुताः

स्मृताः ॥”

इति कौर्मे १० अध्यायः ॥ ॥

विष्णुस्त्रयोरमेदो यथा,—

“सदेव देवो भगवान् महादेवो न वंशयः ।
मन्यन्ते ये जगद्भ्योनि विभिन्नं विष्णुमौश्वरात् ।
मोहादेवद्विगुहा ते यान्ति नरकं नराः ॥
वेदाश्रुर्विन्नं रुद्रं देवं नारायणमनया ।
एकौभावेन पश्यन्ति सुक्तिभाजो भवन्ति ते ॥”

इति च तत्रैव ११ अध्यायः ॥ ॥

कल्पभेदे तस्योत्पत्तिनामस्थानभार्यादीनि यथा,
“सुकोप च ततो ब्रह्मा ज्वलन्निव हुताग्रजः ।
ततः कोपं खपुत्रेभ्यः क्षतमन्यायमिच्छति ॥
विचार्य परिवर्तन्तं नियन्तुमुपचक्रमे ।
यन्नाम्रियम्यमानोऽपि स कोपः परमेष्ठिनः ॥
भुवोर्मैध्यादधीकृतः कुमारो नीलजोहितः ।
जातमात्रः कुमारोऽवौ हरोद् भगवान् भवः ॥
ब्रह्मोवाच कथं पुत्ररोदिति त्वं महाबल ।
तन्मे कथत कामन्ते सदाः सन्पादयाम्यहम् ॥

रुद्र उवाच ।

नामानि कुरु मे ब्रह्मन् । स्थानानि च जगद्-
गुरो ।
पत्नीश्च देहि भगवन् ततः श्रान्तिर्भविष्यति ॥
ब्रह्मोवाच ।

जानामि त्वां देवदेवं पूर्वं दत्तं वरं मम ।
सत्वं कर्तुं भवान् जातस्त्वं हि सर्वेश्वरेश्वरः ॥
जातमात्रो रोदिति त्वं ततो रुद्र इति स्मृतः ।
नामान्यन्यानि ते देव विधास्ये श्रेष्ठ पुत्रक ॥
क्षतध्वजो मनुर्मन्युरगरेता महान् शिवः ।
भवः कालो महिजलो वामदेवो हृतव्रतः ॥
एतानि तव नामानि ये स्मरन्ति नरा सुवि ।
तेषां सदैव कल्याणं करिष्येति ममामते ॥
स्थानानि च प्रवक्ष्यामि तेषु वाचो विधीयताम् ॥
इन्द्रियाख्यसुहृद्गोम वायुरभिर्जलं मही ।
तपश्चन्द्रश्च सूर्यश्च स्थानान्येतानि ते भवः ॥
धृतिर्धैर्यसिंहोमा च नियुतं सर्पिर्विलम्बिका ।
हरावती खड्गा दीक्षा योषितस्तव सुन्दरी ॥
प्रजाः खज महाभाग जगदेतत् प्रपूरय ॥
इत्यादिष्टः स भगवान् ब्रह्मणा नीलजोहितः ।
सृष्टवान् स प्रजा वक्षीर्भूतप्रेतपिशाचकान् ।
कुशाखान् विज्जताकारान् भैरवान् भीम-
नाहिनः ॥

तान् दृष्ट्वा तु तदा ब्रह्मा जगदिद्रावकान्
वहून् ।
वारयामास पुत्र त्वं मा साक्षीरीदृशीः प्रजाः ॥
तपसा विष्णुमाराध्य विहरक्ष यथासुखम् ।
इति ते कथितो राजन् । रुद्रसर्गः प्रजापतेः ॥
यं श्रुत्वापि नरः सद्यो जह्याद्भूतकृतं भयम् ॥”
इति पाण्डु खर्गखळे रुद्रसर्गः ॥ अध्यायः ॥ ॥
प्रकारान्तरं यथा,—

“कथितस्तमसः सर्गो ब्रह्मस्तेऽयं महासुने ।
रुद्रसर्गं प्रवक्ष्यामि तन्मे निगदतः श्रेष्ठ ॥
कल्यादावात्मनस्तुत्यं सुतं प्रध्यायतस्ततः ।
प्रादुरासीत् प्रभोरङ्गं कुमारो नीलजोहितः ॥
रुद्रन् वै सखरं खोऽथ द्रवश्च द्विजसत्तम ॥

किं करोषीति तं ब्रह्मा रुद्रन्तं प्रवृत्वाच वै ॥
नाम धेहीति तं खोऽथ प्रवृत्वाच प्रजापतिम् ।
रुद्रस्त्वं देव नामावि मारोदीर्घैर्ममाश्रुहि ॥
एवमुक्तः पुनः खोऽथ सप्तल्लो हरोद् वै ।
ततोऽन्यानि ददौ तस्मै सप्त नामानि च प्रभुः ॥
स्थानानि चैवामरानां पत्नीः पुत्राश्च वै प्रभुः ॥
भवं शर्वस्त्वयेशानं तथा पशुपतिं हिज ।
भीमसूर्यं महादेवमुवाच स पितामहः ॥
चक्रे नामान्येतानि स्थानान्येषां चकार सः ॥
सूर्यो जलं मही वह्निर्व्याधुराकाशमेव च ।
दीक्षितो ब्राह्मणः सोम इत्येतास्तनवः क्रमात् ॥
सुवर्चला तथैवोमा सुकेशी चापरा शिवा ।
खाहा दिशस्तथा दीक्षा रोहिणी च यथा-
क्रमम् ॥

सूर्यादीनां नरश्रेष्ठ रुद्राद्यैर्नामभिः सह ।
पत्न्याः स्मृता महाभाग तदपत्यानि मे श्रेष्ठ ॥
येषां स्मृतिप्रवृत्तेषु रुद्रमापूरितं जगत् ।
शनैश्चरस्तथा शुक्रो लोहिताक्षो मनोजवः ॥
मन्दः सर्गोऽथ सन्तानो बुधश्चैषां सुताः ॥
एवंप्रकाररुद्रोऽवौ सतीं भार्यामविन्दत ॥
इत्युकोपाच तत्वाज सा सती खं कथेवरम् ।
हिमवद्भुजिता साभूमेनायां द्विजसत्तम ॥
उपयेमे पुनस्त्रोमामनन्यां भगवान् भवः ॥
देवौ धाता विधातासौ भृगोः स्थातिरुदयत ।
अयश्च देवदेवश्च पत्नी नारायणश्च या ॥”

इति विष्णुपुराणे १ अंशे ८ अध्यायः ॥ ॥
(“द्वितीये हि युगे सर्वमक्रोधव्रतमाश्रितम् ।
दिवं सहस्रवर्षाणामसुरा अभिदुहुदुः ॥
तपोविघ्नं शमीकर्तुं नपोविघ्नं महात्मनाम् ।
पश्यन् समर्थोपेक्षाचक्रे रुद्रः प्रजापतिः ॥
पुनर्महेश्वरं भागं भुवं रुद्रः प्रजापतिः ।
प्रायो न कल्पयामास प्रीत्यमानः सुरैरपि ॥
पाशुपत्यं च यो याच श्रेयसाहुतयश्च याः ।
यश्च विद्विजस्तत्ताभिर्हीनश्चैव स इष्टवान् ॥
अथोत्तीर्णव्रतो देवो ब्रह्मा रुद्रश्चितक्रमम् ।
रुद्रो रौद्रं पुरस्कृत्य भावमात्मविदात्मनः ॥
दृष्ट्वा ललाटे चक्षुर्वै दग्धा तानसुरान् प्रभुः ।
बाह्वं क्रोधादिवन्तममहन्तु शत्रुनाशनम् ॥
ततो यद्रुद्रः स विविक्षो यथिताश्च दिवौकसः ।
दाहयथा परीताश्च आन्ता भूतगया दिशः ॥”
इति चरके चिकित्सास्थाने द्वितीयेऽध्याये ॥)
रुद्रगीता वराहपुराणे द्रष्टव्या ॥ ॥ (विष्णु-
कर्मपुत्रविशेषः । यथा, विष्णुपुराणे । १ ।
१५ । १२२ ।

“तस्य पुत्रास्तु चत्वारस्तथा नामानि मे श्रेष्ठ ।
अनेकपादहिम्रजश्च रक्षश्च बुद्धिमान् ॥”)
खनामख्यातः कविविशेषः । स च विद्याविलास-
पुत्रः भावविलासप्रणेता । कविरयं मानसिंह-
पुत्रस्तु भावसिंहमहोपतेः समये वभूव ।
स च भावसिंहमहोपतिर्वर्त्तमानजयपुरमहा-
राजस्य योद्धाः पूर्वपुरुषः । तथा च भाव-
विलासः । १३४--१३६ ।